

til en Grundlovsforandring, men det Spørgsmaal ligger ikke for.

Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Netop under Hensyn til det, den højtærede Formand siger, skal jeg ikke fortsætte denne Debat om Grundlovsforandringen, for det ligger ikke for. Jeg vil derfor slutte med at betone, at det ærede Medlem ikke vil svare paa mit Spørgsmaal. Jeg spurgte ikke for at blive klar over det ærede Medlems Stilling, den er jeg klar over. Jeg er klar over, at det ærede Medlem ønsker Bestemmelsen om de to Aars Ophold fastholdt og er bange for, at det skal blive for let at forandre den. Jeg kender det ærede Medlems Sindelag i sociale og politiske Spørgsmaal. Paa Grundlag af dette er han kommet ind her i Tinget, jeg har fulgt ham som ungt Medlem her i Tinget, og jeg har ikke et Øjeblik været i Tvivl om, til hvilken Retning han hører. Det ærede Medlem hører til den udpræget konservative yngre Generation, som man finder i den danske Gaardmandsstand, og som han er et sjælden vellykket Eksemplar af. Det er denne Generation, som Johan Skjoldborg saa træffende har skildret i „Bjerregaarden“. Det er en tredie Generation. Den første Generation var paavirket af de gamle Frihedstanker i demokratisk og frisindet Retning, men Frisindet og Demokratiet er efterhaanden tyndet ud, saa at det i den tredie Generation, som det ærede Medlem tilhører, er blevet til det bare Vand. Det ved jeg meget godt, men der er Folk, som er mere tungnemme end jeg, og det var til disse mere tungnemme, det ærede Medlem appellerede ved sin første Replik, hvor han gjorde hele Sagen svævende, og hvor han ikke vilde ind paa, hvad han egentlig vilde. For disse tungnemmes Skyld var det, jeg rettede mit Spørgsmaal, og det, at dette ikke er blevet besvaret, er akkurat lige saa oplysende som et Svar, det er tilstrækkelig oplysende selv for de tungnemme, og jeg har for saa vidt ikke mere at tilføje.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Sørensen: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i hans filosofiske Udviklinger af, hvad Fremtiden vil bære i sit Skød, det ved det ærede Medlem lige saa lidt

om som andre. Men naar det ærede Medlem siger, at han er fuldstændig klar over baade min indre og ydre Habitus, hvorfor spørger han da?

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Pinstrup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om militære Personers Skattepligt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2439).

Lovforslaget sattes til Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Det Lovforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale til det høje Ting, er kendt fra tidligere Samlinger. Det blev allerede fremsat i Samlingen 1910—11. Jeg tror, det kan have sin Interesse at drage i Minde, hvorledes denne Sag er blevet behandlet. Forslaget blev fremsat den 10. Februar 1911 og kom til første Behandling den 9. Marts. Den 11. Maj afgav det nedsatte Udvalg en Beretning, hvori det udtaler, at da en Række Spørgsmaal, som man havde rettet til Ministeriet, ikke endnu var besvarede, havde Udvalget maattet ende sit Arbejde uden Resultat. I forrige Rigsdagssamling forelagde de samme Forslagsstillere Lovforslaget den 27. Oktober 1911. Det kom til første Behandling den 16. December, og det blev lige som sidst henvist til Udvalg. Dette Udvalg arbejdede — jeg bruger med Villie dette Udtryk, jeg har formodentlig ikke Lov til at paastaa det modsatte —, og den 8. Juni blev Rigsdagen hjemsendt. Da havde Udvalget arbejdet saa ihærdigt, at det end ikke fik Tid til ved Samlingens Slutning at afgive en Beretning. Man maa i Almindelighed ikke udtale sig om Udvalgs Arbejde, men jeg maa dog have Lov til